

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
5 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

A1.

Ο Ατίλιος Ρήγουλος, όταν έτρεπε τους Καρχηδόνιους σε φυγή στην Αφρική, έγραψε στη Σύγκλητο ότι ο μισθωτός του εργάτης (του) είχε φύγει και ότι είχε εγκαταλειφθεί ο αγρός (του) από αυτόν. Η Σύγκλητος αποφάσισε να αναλάβει το κράτος τη φροντίδα του αγρού, επειδή ο Ρήγουλος απουσίαζε. Οι κόρες του Σκιπίωνα πήραν προίκα από το δημόσιο ταμείο, επειδή ο πατέρας (τους) δεν είχε αφήσει τίποτα σε εκείνες.

.....

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άνδρα της για τη δολοφονία του Καίσαρα, ζήτησε ένα ξυράφι μανικιουρίστα τάχα για να κόψει τα νύχια της και αυτοτραυματίστηκε με αυτό καθώς (της) γλίστρησε δήθεν τυχαία. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρά (της) από τα ξεφωνητά των υπηρετριών, ήρθε για να τη μαλώσει επειδή τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

ΘΕΜΑ Β

B1.

- 1-γ
- 2-α
- 3-β
- 4-α
- 5-β

B2.

- 1-ε
- 2-ζ
- 3-α
- 4-γ
- 5-δ

(περισσεύουν τα β και στ)

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. **senatus**

rura

earum

dotium

illa

Συγκριτικός: **aequius**, Υπερθετικός: **aequissimum**

popule

virorum

cultello tonsorio

ancillae

certe

talia consilia

Γ2α. **elapso** : **elabi**

vocatus : **vocari**

molientem : **moliri**

Γ2β. **scribendi**

discedamus

absens

acceptum

conferto

exegimus

interficiet

vulnerabatis

venissent

ΘΕΜΑ Δ

Δ1α. «**ab eo**»: είναι εμπρόθετος (επιρρηματικός) προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο «**desertum esse**». (Το ποιητικό αίτιο εκφέρεται εμπρόθετα, γιατί είναι έμψυχο)

«**curari**»: είναι υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα «**placuit**», τελικό απαρέμφατο.

«**semper**»: είναι επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει χρόνο στο «**exigeret**».

«**uxor**»: είναι παράθεση στο «**Porcia**».

«**temerarium**»: είναι επιθετικός προσδιορισμός στο «**factum**».

«**amoris**»: είναι γενική αντικειμενική στο «**indicium**».

Δ1β. cum Poenos **Romae** funderet
cum Poenos **Athenis** funderet
cum Poenos **Carthagine** funderet

Δ2α.

cum viri sui consilium de interficiendo Caesare cognovisset: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Συντακτικά λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα εξάρτησης «proposcit». Εισάγεται με τον ιστορικό – διηγηματικό σύνδεσμο «cum» ο οποίος χρησιμοποιείται για διηγήσεις πράξεων του παρελθόντος. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί ο ιστορικός – διηγηματικός «cum» υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια και δημιουργεί μια σχέση αιτίου – αιτιατού ανάμεσά τους, ενώ είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου που υπάρχει στην υποτακτική. Συγκεκριμένα, με υποτακτική υπερσυντελικού (cognovisset), γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (proposcit: ιστορικός παρακείμενος) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Μετατροπή σε μετοχή: viri sui **consilio** de interficiendo Caesare **cognito**

Δ2β.

Τελική πρόταση: **ut (Brutus) eam obiurgaret**

Αιτιατική σουπίνου: **eam obiurgatum**

Εμπρόθετα: **eius obiurgandae causa/gratia** [υποχρεωτική γερουνδιακή έλξη]